ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΟΥ "ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ,,

ΜΕΡΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΜΑ ΠΕΡΙ ΜΕΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΤΑΦΑΝΗΣ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν :

Κύριε Διευθυντά,

Εἶναι ἀτυχῶς ἀληθές, ὅτι ἂν ἀκολουθήσῃ κανεὶς τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων ποὺ μεσολάβησαν τὰ τελευταῖα χρόνια γύρω ἀπὸ κάθε αἴτημα τῶν Πατρῶν, πολὺ θὰ δυσκολευθῇ νὰ δώσῃ τὸν ἀκριβῆ τῆς κρατούσης καταστάσεως χαρακτηρισμόν. Ἀκόμη δὲ καθόλου δὲν θὰ τοῦ εἶναι εὔκολος ἡ ἐξαγωγὴ οἱουδήποτε συμπεράσματος, ἐκ τοῦ περιεργου, ὄντως, τρόπου καθ' ὃν ἀντιμετωπίζονται κατ' αὐτάς, ὁλαφνέ, ξαιρέτως τὰ τῆς πόλεως αἰτήματα ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς κυβερνήσεως.

Μὲ τὸ θρυλικὸν καταστᾶν πλέον τουριστικὸν ζήτημα, εἰς τὸν τομέα τοῦ ὁποίου δὲν κατέστη νὰ σημειώσωμεν οὐδεμίαν πρόοδον, παρὰ τὰς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956 συνεχεῖς προσπαθείας μας τὸ ἓν συνεχεία τῆς δρομολογήσεως τοῦ φέρυ-μπώτ Ἰταλίας—Ἑλλάδος ποὺ τόσον σκανδαλωδῶς προεκρίθη ὑπὲρ τῆς ἀγώνου Ἡγουμενίτσης εἰς θάρος τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων, τὸ τοῦ Γ' Πανεπιστημίου, τὸ τῆς ἱδρύσεως κρατικῶν ἐπαρχιακῶν βιομηχανιῶν καὶ ἄλλων ἀκόμη, παρουσιάσθη πρὸ ἡμερῶν τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Μέσης Τεχνικῆς Σχολῆς εἰς Πάτρας.

Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ζητήματος χάριν εἰς ἐκτενῆ δημοσιεύματα τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Πατρῶν, μᾶς παρουσιάσθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ διεξαχθείσας συζητήσεις, καὶ οὕτω ἐξ ὅσων ἀνέπτυξαν οἱ βουλευταί μας κ. κ. Γεροκωστόπουλος καὶ Παπαρρηγόπουλος, ἀκόμη δὲ καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον σας τῆς 13ης τρέχοντος δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ ἐπίσης βουλευτοῦ μας κ. Σπηλιοπούλου, ἐπείσθημεν ἀπολύτως, ὅτι τὸ περὶ τῆς Ἱδρύσεως Μέσης Τεχνικῆς Σχολῆς εἰς Πάτρας αἴτημά μας πλὴν τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου του, μετὰ τὴν ἀκριβῆ τοποθέτησίν του ὑπὸ τῶν ἁμιλητῶν, συγκεντρώνει ἀπολύτως καὶ τὸ τυπικὸν τοιοῦτον.

Ἀφ' ἧς συνεπείᾳ τῆς ἀστόργου πολιτικῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν ἤρχισε δυστυχῶς νὰ δριμάζῃ εἰς τὴν κοινὴν τῆς πόλεως γνώμην, ἡ πεποίθησις ὅτι αἱ Πάτραι ἀγνοοῦνται ἀπὸ τοὺς πάντας, μετὰ βεβαιότητος ἀναμένομεν, ὅτι κατὰ τὴν περὶ Μέσης Σχολῆς ἐπίσημον συζήτησιν, ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ παρέλλειπε νὰ δικαιώσῃ τὸ βάσιμον αἴτημα τῶν Πατρῶν, διαψεύδουσα οὕτω, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τὴν δυσάρεστον ἐντύπωσιν ταύτην.

Ἀτυχῶς ὅμως παρὰ τὸ ἀναμφισβήτητον δίκαιόν του καὶ τὴν σαφὴ ἐπ' αὐτοῦ θέσιν τῶν κ. κ. βουλευτῶν μας, τὸ αἴτημα τῶν Πατρῶν ἀπερίφθη καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἀνεπαρκῆ δικαιολογίαν ὅτι θὰ ἔπρεπε ἐκ παραλλήλου ἡ κυβέρνησις νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ αἰτήματα ἄλλων πόλεων.

Περιττεύει φυσικὰ νὰ τονίσωμεν ὅτι ὀδυνηρὰν προεκάλεσεν ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι συγκεκριμένον καὶ βάσιμον αἴτημα μιᾶς πόλεως τῆς σημασίας τῶν Πατρῶν, ἀπορρίπτεται μὲ μίαν τόσον ἀστήρικτον δικαιολογίαν, καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν τόσα διὰ τὴν ἀδικον μεταχείρισιν τῆς ἔχουν διαπυπωθῇ παράπονα.

Κι' ἂν ἀκόμη ὅμως ὑποθέσωμεν ὅτι εἶναι δυνατὸν μία παρομία δικαιολογία ν' ἀποκλείσῃ τὴν πόλιν μας ἀπὸ τὴν διεκδίκησιν τῆς ἱδρύσεως Μέσης Τεχνικῆς Σχολῆς, καὶ πάλιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πρὸ τῶν Πατρῶν εἶναι δυνατὸν νὰ τοποθετῆται οἱαδήποτε ἄλλη πόλις ἐκ τῶν μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Τέλος δὲ κι' ἂν δεχθῶμεν καὶ τὸ ἀπαράδεκτον ἀκόμη τῆς τοποθετήσεώς μας κατὰ τὴν κυβερνησιν εἰς Ἰωάννινα μὲ τὸ Ἀγρίνιον, τὴν Ἀλεξανδρούπολιν καὶ λοιπὰς πόλεις μοῖραν, πάλιν ἕνα ἄνευ ἀπαντήσεως ἐρώτημα γεννᾶται :

Πῶς συμβαίνει ἡ κυβέρνησις, ἐνῶ διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ ἄλλας πόλεις, οὐδὲν συγκεντρούσας τυπικὸν καὶ οὐσιαστικὸν δικαίωμα, ἀπερρίφθη τὸ δίκαιον αἴτημα τῶν Πατρῶν, ἐν τούτοις πολλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἐδικαίωσεν ἄνευ λόγου μάλιστα, πόλεις μικροτέρας σημασίας εἰς Σάρος τῆς πόλεώς μας χωρὶς νὰ θυμηθῇ τότε αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπικαλεῖται ἐν προκειμένῳ σήμερον, δηλαδὴ ὅτι ἡ δικαίωσις τῶν πόλεων τούτων θὰ δυσαρεστοῦσε τὰς Πάτρας.

Ἐπομένως αἱ Πάτραι δικαίως δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσι ὡς τελοῦσαι ἐν διωγμῷ ὑπηρεσιῶν καὶ κυβερνήσεως ἀκόμη.

Μετὰ πλείστης τιμῆς

ΙΩ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

Ἐκτὸς αὐτοματοποιήσεως τῆς ὑπεραστικῆς τηλεφωνίας

ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ ΝΕΑ ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Χίλιαι ἀκόμη συνδέσεις ἐντὸς τῆς προσεχοῦς πενταετίας

Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον ἐπρογραμματίσθη, ἢ προγραμματίζεται διὰ τὰς Πάτρας καὶ παρὰ τὴν συνεχῆ ἀφαίμαξιν, τὴν ὁποίαν ἡ πόλις ὑφίσταται διὰ τῆς ἀνόδου καὶ ἐγκαταστάσεως εἰς Ἀθήνας ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀπέκτησαν, ἡ ἀποκτοῦν κάποιαν μικρὰν ἢ μεγάλην οἰκονομικὴν ὀντότητα, ἐν τούτοις εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ πόλις δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ προοδεύῃ καὶ νὰ ἀναπτύσσῃ ὁλονὲν μεγαλυτέραν δραστηριότητα εἰς πλείστους τομεῖς.

Μία τελευταία ἀπόδειξις τῶν ἀνωτέρω εἶναι καὶ ὁ συνεχῶς αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸν ΟΤΕ ὑπὸ συμπολιτῶν αἰτήσεων διὰ τὴν ἀπόκτησιν τηλεφωνικῆς συνδέσεως καὶ διαιτέρως τὸ γεγονός, ὅτι αἱ συνδέσεις αὐταὶ ἀφοροῦν κυρίως νέα καταστήματα παντὸς εἴδους, τὰ ὁποῖα τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ἀνοίγουν τὰς πύλας των εἴτε εἰς τὸ κέντρον, εἴτε εἰς τὰς ἀκραίας οἰκισικάς.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας τοιαῦται αἰτήσεις παρὰ τῷ ΟΤΕ ἐκρεμοῦν ἄνω τῶν ἑπτακοσίων, ὡς εἴμεθα δὲ εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν θὰ ἱκανοποιηθοῦν ἄπασαι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος καὶ τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1960, δοθέντος ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἀρχίσῃ σειρὰ πολλῶν νέων ἔργων ἐπεκτάσεως τοῦ τηλεφωνικοῦ δικτύου καὶ δὴ διὰ τῆς τοποθετήσεως ὑπογείων καλωδίων, ἐν τῶν ὁποίων θὰ διασχίζῃ π. χ. τὴν ὁδὸν Κανακάρη ἀπὸ πλατείας Γεωργίου Α' μέχρι Δημ. Γούναρη.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ ΟΤΕ διὰ τὴν πόλιν δὲν πρόκειται νὰ τερματισθῇ μὲ τὰ 1200 περίπου τηλέφωνα τὰ ὁποῖα θὰ τοποθετηθοῦν, ὡς προβλέπεται μέχρι τοῦ 1960.

Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Γ' Συγκροτήματος τοῦ ΟΤΕ, τὸ ὁποῖον ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν μας ἐπεράτωσε τὴν μελέτην καὶ ἑνὸς πλήρους σχεδίου τῶν εἰς τηλέφωνα ἀναγκῶν τῶν Πατρῶν καὶ τῶν λοιπῶν περιοχῶν τῆς ἁρμοδιότητός του καὶ διὰ τὴν πενταετίαν, ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ τὸ 1961 καὶ θὰ τερματισθῇ τὸ 1966, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνουν ἀπὸ τώρα αἱ δέουσαι προετοιμασίαι καὶ ἡ προμήθεια τοῦ ἀπαραιτήτου ὑλικοῦ.

Καίτοι οὐδὲν ἀνεκοινώθη ἐπισήμως, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι κατὰ τὴν πενταετίαν αὐτὴν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων μεγάλων ἔργων ποὺ θὰ γίνουν εἰς Πάτρας διὰ τὴν αὐτόματον πλέον σύνδεσιν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων, λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς οἰκίας ἢ καταστήματα τῶν Πατρῶν ἀκόμη χιλίων ἢ καὶ περισσοτέρων τηλεφώνων. Ὡς γνωστὸν αἱ λειτουργοῦσαι ἤδη ἐν Πάτραις τηλεφωνικαὶ συνδέσεις ὑπερχονται εἰς 3000 περίπου.

ΛΙΑΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας Πατρῶν ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐργοδόται, παρὰ τὸν Νόμον, ζητοῦν συστηματικῶς ὅπως ἡ Ὑπηρεσία ἡμῶν τοποθετῇ εἰς αὐτοὺς πρόσωπα ὑποδεικνυόμενα παρ' αὐτῶν, τοῦτο δὲ ἀντίκειται πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 2656) 53, δι' οὗ καθιερώθη προτεραιότης τοποθετήσεως τῶν εἰς τὰ Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐγγεγραμμένων ἀνέργων, θεωροῦμεν σκόπιμον ὅπως καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους (διὰ τελευταίαν φοράν), ὅτι τὸ Γραφεῖον ἡμῶν ἐν τῷ πλαισίῳ ἐξυπηρετήσεως τῶν τε ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἀργούντων μισθωτῶν, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμόζον τὸ ὡς ἄνω Νομ. Διάταγμα καὶ τὴν σχετικὴν (37699)4949)58) Διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας (Δ.Ε.Ν. 1958 σελ. 771).

Συνιστᾶται ὅθεν καὶ αὖθις, ὅπως οἱ μὲν ἐργοδόται ἀπευθύνωνται εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τούτους προσωπικοῦ, οἱ δὲ ἀναζητοῦντες ἐργασίαν ἄνεργοι προσέρχωνται ἀμελητὶ καὶ ἐγγράφωνται εἰς τοὺς οἰκείους καταλόγους, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ μόνον θὰ ἐπιλέγωνται οἱ πρὸς ἀνάληψιν ἐργασίας προοριζόμενοι καὶ δὴ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐγγραφῆς.

Ὁ Προϊστάμενος

ΦΩΤ. Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ "ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟΝ,,

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τας ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκτελεστῶν κατὰ τὴν συνεδρίασίν της τῆς 5ης Νοεμβρίου 1956 ἐξετάσασα ἐκ νέου καὶ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΗΝ ΟΛΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΑΠΕΔΕΧΘΗ τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Ι. Παυλάκη.

Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα. Ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Παυλάκη δηλαδὴ καὶ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὀρόφου καὶ τὴν παράτασιν δι' ἴσον χρόνον τῆς μισθώσεως τοῦ ἰσογείου, διότι οἱ ὅροι ἦσαν ἀλληλένδετοι, ποῦ στηρίζεται τὸ γραφέν, ὅτι ὁ κ. Σαρλῆς προεβη εἰς τὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως οὐσιαστικῶς;

Ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ τὴν 31ην Μαΐου 1958 ὁ κ. Σαρλῆς εἰς νέαν ἔκθεσίν του, ἡ ὁποία εἶναι κατατεθειμένη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναφέρει σαφῶς ὅτι ἐμετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1957 συμβάσεως ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἀνωγείου ὀρόφου, ὑπεγράψαμεν ἐν Ἀθήναις μετὰ τοῦ κ. Παυλάκη ΣΥΜΦΩΝΩΣΣ πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, κατὰ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ἡμέραν, καὶ ἀπλὴν σύμβασιν παραχάσεως τοῦ ὑφισταμένης ἤδη μισθώσεως τοῦ ἰσογείου ὀρόφου ἤτοι μέχρι 4 Ἰουνίου 1966» δοθέντος ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν δὲν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐπειδὴ τοιαύτη ἔγκρισις εἶναι ἀναγκαία μόνον εἰς συμβάσεις το πρῶτον ὑπογραφομένας.

Πρακύπτει δηλαδή, ὅτι ὁ κ. Σαρλῆς ὄχι μόνον ἐνήργησε ἐάσει ἐξουσιοδοτήσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπενθύμισε ταύτην ἀργότερον, ὥστε νὰ μὴ χωρῇ καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἐνήργησε συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς Ἐπιτροπῆς, μόνης ἁρμοδίας νὰ ἀποφασίζῃ.

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Σαρλῆς κατέθεσεν ἤδη διὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀναγνωριστικὴν ἀγωγὴν, ἡ ὁποία καὶ θὰ ἐκδικασθῇ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1959 εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται ἐν κατακλείδι τὰ ἑξῆς:

«Αἰτοῦμαι (ὁ κ. Σαρλῆς) νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσα ἀγωγὴ. Νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαστικῶς 1) ὅτι κατήρτισα τὰς δύο συμβάσεις ὡς αὐταὶ εἶχον ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροδοτήματος καὶ εἶχον ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (τὸ ὁποῖον ἐγνώριζε τοὺς δύο ὅρους τοῦ κ. Παυλάκη) 2) ὅτι τὰς συμβάσεις αὐτὰς ἐνέκρινε καὶ ἐδέχθη ἡ Ἐπιτροπὴ,3) ὅτι οὐδεμίαν διάταξιν τοῦ Νόμου ἢ τῆς Ἠθικῆς παρέβην, οὐδὲ τὰ διαιτερα καθήκοντα μου ὡς δικηγόρου καὶ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπιτροπῆς 4) ὅτι ἐν γένει ἡ παράτασις τῆς μισθώσεως τοῦ ἰσογείου κατὰ 8½ ἔτη ἐγένετο μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν, ἀλλὰ καὶ μεθυστέραν τοιαύτην παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν» κλπ.

Καὶ ἐπειδὴ πάντα τὰ ἀνωτέρω σημαίνουν ὅτι ὁ κ. Σαρλῆς, ὄχι μόνον νομοτύπως ἐνήργησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν του συνέδεσε ὥστε τὸ Σταθακοπουλειον νὰ ἀποκτήσῃ ἕνα πραγματικὸν μέγαρον, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἦτο ἕνα εὐτελὲς ἄχρηστον κτίσμα,καταληφθὲν μάλιστα κατὰ καιροὺς ὑπὸ πολλῶν ἀτόμων ἐντελῶς αὐθαιρέτως καὶ χωρὶς νὰ καταβάλλεται ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸ ἵδρυμα οἱονδήποτε ἐνοίκιον, ἡ Ἐπιτροπὴ Κληροδοτημάτων προεβρευομένη ὑπὸ τοῦ πρώην δημάρχου κ. Β. Ρούφου, συμφωνούντων καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς κ.κ. Ἀριστ. Πανούση διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πάτραις Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Γ. Τζαβέλα προέδρου τοῦ Ἐξαγωγικοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς» ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνταμείψῃ τὸν κ. Σαρλῆν. Διὸ ὁ καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 13 Ἰουνίου 1958 ἀναφέρονται μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν, ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΣΑ, πράγματι, ὅτι ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κληροδοτήματος κ. Τηλ. Σαρλῆς προσέφερε καὶ ἀνελλιπῶς προσφέρει ΠΟΛΥΤΙΜΟΥΣ ἐπιστημονικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κληροδότημα, ΟΜΟΦΩΝΩΣ ἀποφασίζει: Αὐξάνει τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κ. Σαρλῆ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1958 ἀπὸ δρχ. 1.100 εἰς δραχ. 2.000μηνιαίως».

Ἐρωτᾶται λοιπὸν καὶ πάλιν: Οἱ κ.κ. Ρούφος, Πανούσης καὶ Τζαβέλας εἶχον ὑποστῆ τύφλωσιν ὥστε νὰ μὴ ἐλέπουν ἐνδεχομένας παρανομίας τοῦ κ. Σαρλῆ; "Ἡ ἀντιθέτως ἐτέλουν ἐν γνώσει τῶν κόπων καὶ ὑπηρεσιῶν του καὶ ἠσθάνθησαν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸν ἀμείψουν;

Ἡ ἀπάντησις δίδεται εὐκόλως ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλο γεγονός, τὸ ὁποῖον οἱ ἐπικριταὶ τοῦ κ. Σαρλῆ παρέλειψαν νὰ ἀναφέρουν: "Οτι δηλαδὴ ὁ κ. Σαρλῆς ἐπέτυχε νὰ περιέλθῃ ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Σταθακοπουλείου καὶ ἕτερον οἰκημα εἰς Ἀθήνας, τὸ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀχιλλέως καὶ Δεληγιάννη, τὸ ὁποῖον ἐν εἴχε καταληφθῇ καὶ αὐτὸ αὐθαιρέτως ἀπὸ δεκάδας οἰκογενειῶν αἵτινες ἐν τοιαύτῃ ἀσυδοσίᾳ ἐν αὐτῇ διέμενον, ὥστε μία ἐξ αὐτῶν νὰ ἐγείρῃ καὶ ἀγωγὴν ἀκόμη ἐναντίον ἑτέρας συνοίκου οἰκογενείας διὰ τὴν... χρῆσιν τῆς κουζίνας, μία ἄλλη δὲ νὰ ἐπινοικιάσῃ τὸ ὑπόγειον εἰς ἕνα ὑποδηματοποιὸν καὶ νὰ εἰσπράττῃ αὐτὴ τὰ ἐνοίκια. Σημειωθήτω δὲ ὅτι τὸ κίνημα αὐτὸ παρ' ὀλίγον θὰ ἐχάνετο διὰ τὸ Σταθακοπουλειον, ἤδη δὲ ἐπανακτηθὲν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπαλλοτριωθὲν, λόγω διανοίξεως ἐκεῖ νέας ὁδοῦ, θὰ ἀποφέρει εἰς τὸ ἵδρυμα τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 450.000 περίπου δραχμῶν ἀτινα, ἄλλως θὰ εἶχον ἀπολεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου.

Καὶ ἤδη, ἀφοῦ ἀπεδείχθη, ὅτι τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὀρόφου καὶ τὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως τοῦ ἰσογείου ἐνεκρινε καὶ ἀπεφάσισεν ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ὄχι ὁ κ. Σαρλῆς, ἐρωτᾶται Ὑπῆρξαν αἱ δύο αὐταὶ συμβάσεις ἐπιζήμιαι.

Ἀπαντῶμεν ἀδιστάκτως : ΟΧΙ. Διότι ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ὀρόφου προϋπελογίσθη εἰς 210.000 δραχμὰς ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Δήμου, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι τὸ κεφάλαιον αὐτὸ προσαυξάνεται μὲ προεξοφλητικὸν ἐμπορικὸν τόκον 16% ἐπὶ 7½ ἔτη καὶ ὅτι τέλος τὰ οἰκοδομικὰ ὑλικὰ ἔχουν ἔκτοτε ἀνατιμηθῇ τὸ ὀλιγώτερον κατὰ 10%, τότε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναβιβάζεται εἰς 300.000 δραχ. περίπου. "Εναντι τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ὅμως πόσα ἄραγε θὰ εἰσπράξῃ ὁ κ. Παυλάκης;

Ἡ θέσις τῆς οἰκοδομῆς δηλοῖ ὅτι τὸ μίσθωμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερβῇ τὰς 3.000 μηνιαίως, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει τουλάχιστον ὅτι εἰς τὸ Κολωνάκι παρόμοια ἀκίνητα ἐξασφαλίζουν μισθώματα τὰ ὁποῖα μόλις φθάνουν τὰς 5000 δραχ. Μὲ τοιοῦτον μίσθωμα λοιπὸν 3000δρ.,ὁ κ. Παυλάκης θὰ εἰσέπραττε ἐτησίως 36.000 ἤτοι ἐν συνόλῳ, κατὰ τὰ 8½ ἔτη τῆς συμφωνηθείσης ἐκμεταλλεύσεως ποὺ τώρα εἶναι μόνον 7½, δραχμὰς 270.000.

Καὶ τίθεται ἕτερον ἐρώτημα: Ὑπῆρξεν ἄραγε ἀφελὴς ὁ κ. Παυλάκης ἀποδεχθεὶς νὰ ἀνεγείρῃ ἕνα ὅροφον μὲ δαπάνη 300.000 ἔναντι τῶν ὁποίων θὰ εἰσέπραττε μόλις 270; Ἀσφαλῶς ὄχι. Καὶ λέγομεν «ὄχι», διότι τὴν ζημίαν αὐτὴν θὰ ἐκάλυπτεν ἀπὸ τὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως τοῦ ἰσογείου καὶ ἀπὸ τὴν ἐπινοικίασιν ὡρισμένου χώρου αὐτοῦ. Ἰδοὺ λοιπὸν διατὶ οἱ δύο ὅροι τοῦ κ. Παυλάκη (ὅροφος καὶ παράτασις ἐνοικιάσεως τοῦ ἰσογείου) ἦσαν ἀλληλένδετοι. Ἰδοὺ διατὶ τὰς ἐνέκρινεν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κληροδοτήματος. Ἰδοὺ διατὶ καὶ αἱ δύο συμβάσεις ὄχι μόνον δὲν ἦσαν ἐπιζήμιαι, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποδώσουν εἰς τὸ Σταθακοπουλειον ἕνα λαμπρὸν μέγαρον, οἷον σὺδὲ κἂν προέβλεψεν ὁ ἀείμνηστος Σταθακόπουλος.

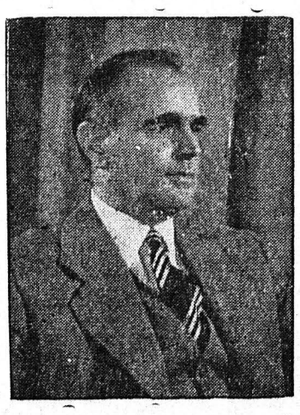
Ἂς σημειωθῇ δὲ καὶ τοῦτο: "Οτι ὁ κ. Σαρλῆς ἐφρόντισε νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν σύμβασιν διάταξις συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ νέου ὀρόφου ὑπὸ τοῦ κ. Παυλάκη ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1957, ὅπερ σημαίνει, ὅτι ἂν ὁ ὅροφος ἐτοιμασθῇ τὸ 1960 ἢ καὶ ἀργότερον ὁ ζημιούμενος θὰ εἶναι ὁ κ. Παυλάκης καὶ ὄχι τὸ Κληροδότημα καὶ τοῦτο διότι ὁ κ. Παυλάκης, δὲν θὰ δύναται ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μέχρι τῆς ἀνεγερσεώς του νὰ τὸν ἐγμεταλλευθῇ

Αἱ συμβάσεις λοιπὸν δὲν ὑπῆρξαν ἐπιζήμιαι καὶ αν, ἴσως εἷς ἀντιθέτου συμπεράσματος κατέληξεν ὁ οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. Λάμπρος Γεωργακόπουλος τοῦτο προφανῶς ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οὗτος ἐζήτασε τὰς δύο συμβάσεις κεχωρισμένως ὡς ἐὰν ἦσαν ἀνεξάρτητοι, ἐνῶ, ὡς ἀποδείκνυται ἐκ τῶν γραπτῶν κειμένων, ἦσαν στενῶς συνδεδεμέναι καὶ ἀπετέλουν τὴν ἐκφρασιν τῶν δύο ὅρων τοῦ κ. Παυλάκη τὰς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κληροδοτήματος ἀπεδέχθη ἐξ ὁλοκλήρου διότι πράγματι ἦσαν καὶ παραμένουν ἐπωφελῶς διὰ τὸ "Ιδρυμα.

Ἀποδείξεις τῶν ἀνωτέρω εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁλόκληρος ὁ δημιουργηθεὶς ὄροφος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει τουλαχίστον μὲ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροδοτήματος (ἐκτὸς ἴσως τοῦ προέδρου αὐτῆς) τὰ ὁποῖα εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας ἀλλὰ καὶ πλήρους διαφωνίας πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον ἠρνήθησαν νὰ προσέλθουν εἰς συγκληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία περιεφρονήθη παντελῶς καὶ οὐδεμιᾶν ἔλαβε γνῶσιν τῶν διαδραματισθέντων εἴτε ταῦτα εἶναι ἀληθῆ ἢ ὄχι. Δύναται νὰ προστεθῇ μάλιστα ὅτι καὶ ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου κατὰ τῆς προσφάτου ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὅστις ἔκρινεν ὅτι ὁ κ. Σαρλῆς δικαιοῦται ἀποζημιώσεως 56.000 δι' ἃς ὑπηρεσίας μέχρι τοῦδε προσέφερεν εἰς τὸ ἵδρυμα ὡς δικηγόρος ἐγένετο καὶ αὐτὴ ἐν ΑΓΝΟΙΑ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ δὲν ἀποκλείεται ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀποδειχθῇ ὄλυρος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὀπωσδήποτε συνιστᾶ ἐκδήλωσιν περιφρονήσεως τῆς γνώμης καὶ τῶν εὐθυνῶν ἃς ὑπέχουν καὶ τὰ μέλη ταῦτα, ἔναντι τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐν κατακλείδι πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ κ. Σαρλῆς ἐνήργησε καὶ εἰργάσθη διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Σταθακοπουλείου κληροδοτήματος κατὰ τοιοῦτον τιμητικὸν τρόπον, ὥστε καὶ μόνον ἡ περίπτωσις αὐτὴ νὰ ἀποδεικνύῃ πόσον δύσκολον καὶ πόσον πολύτιμον ἀληθῶς, ρόλον διαδραματίζουν οἱ δικηγόροι εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν ποικίλων ὅσων προβλημάτων καὶ γενικώτερον ὅτι τὸ δικηγορεῖν εἶναι λειτούργημα, προσφέρον παντοίας ὑπηρεσίας πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου δικαιουμένου νὰ εἶναι σεβαστὸν παρὰ πάντων.

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΩΜΙΛΗΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΑΝ

Ο κ. Κ.